

חק לישראל – פרשת ויגש ליל שישי

תורה – בראשית פרק מה'

(י) וְיָשְׁבֶתָּ בָאָרֶץ גִּשׁוֹן וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ וְצַאֲנֶךָ וּבִקְרָךְ
וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: (י) וְיָשְׁבֶתָּ בָאָרֶץ גִּשׁוֹן וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ וְצַאֲנֶךָ
וּבִקְרָךְ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: (י) וְתָתִיב בְּאֲרָעָא דְגִשׁוֹן וְתֵהֵי קָרוִיב לִי אֶת וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ וְעַנְךָ וְתוֹרְךָ וְכָל דֵּי
לְךָ:

(יא) וּכְלֻפְלֶתִי אֶתָּךְ שָׁם כִּי עוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן תְּגַרֵשׁ אֶתָּךְ וּבֵיתְךָ וְכָל
אֲשֶׁר לְךָ: (יא) וּכְלֻפְלֶתִי אֶתָּךְ שָׁם כִּי עוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן תְּגַרֵשׁ אֶתָּךְ וּבֵיתְךָ וְכָל
אֲשֶׁר לְךָ: (יא) וְאַזְוֹן יְתָךְ תַּמָּן אָרִי עוֹד חֲמִשׁ שָׁנַיִן כִּפְּנָא דְלִמָּא תִתְמַסְפֵּן אֶתָּךְ וְאֲנִשׁ בֵּיתְךָ וְכָל דֵּי לְךָ:
(יב) וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינַי אַחִי בְּנִימִין כִּי פִי הַמִּדְבָּר אֲלֵיכֶם: (יב) וְהִנֵּה
עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינַי אַחִי בְּנִימִין כִּי פִי הַמִּדְבָּר אֲלֵיכֶם: (יב) וְהִא עֵינֵיכֶם חָזוּ וְעֵינַי אַחִי בְּנִימִין אָרִי
כְּלִישְׁנֹכּוֹן אֲנָא מִמְלָל עִמְכּוֹן:

(יג) וְהִגְדַּתֶּם לְאָבִי אֶת כָּל פְּבוּדֵי בְּמַעֲרִים וְאֶת כָּל אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמַהֲרֶתֶם
וְהוֹרַדְתֶּם אֶת אָבִי הִנֵּה: (יג) וְהִגְדַּתֶּם לְאָבִי אֶת כָּל פְּבוּדֵי בְּמַעֲרִים וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
רָאִיתֶם וּמַהֲרֶתֶם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת אָבִי הִנֵּה: (יג) וְתַחֲזוּן לְאָבִיא יֵת כָּל יְקָרֵי בְּמַעֲרִים וְיֵת כָּל דֵּי חַזִּיתוֹן
וְתַחֲזוּן וְתַחֲזוּן יֵת אָבִיא הַכָּא:

(יד) וַיַּפֵּל עַל צְוָאָרֵי בְּנֵימָן אָחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימָן בָּכָה עַל צְוָאָרִיו: (יד) וַיַּפֵּל עַל
צְוָאָרֵי בְּנֵימָן אָחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימָן בָּכָה עַל צְוָאָרִיו: (יד) וַיַּפֵּל עַל צְוָאָרֵי בְּנֵימָן אָחִיו וַיִּבֶכְּ וּבְנֵימָן
בָּכָה עַל צְוָאָרֵהוּ:

(טו) וַיִּנְשָׁק לְכָל אָחִיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרַי כֹּן דִּבְרוּ אָחִיו אֹתוֹ: (טו) וַיִּנְשָׁק לְכָל
אָחִיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרַי כֹּן דִּבְרוּ אָחִיו אֹתוֹ: (טו) וַנִּשָּׁק לְכָל אָחִיו וַיִּבֶכְּ עֲלֵהֶם וַיִּבְתְּרוּ בִּן מְלִילוֹ
אָחוּהִי עִמָּהוּ:

(טז) וְעֵתָּה יֵרָא פְרַעֲהָ אִישׁ נְבוֹן וְחָכֵם וַיִּשִׁיתָהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם: (טז) וְעֵתָּה יֵרָא
פְרַעֲהָ אִישׁ נְבוֹן וְחָכֵם וַיִּשִׁיתָהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם: (טז) וְקֹלָא אֲשַׁתְּמַע לְבַיִת פְּרַעֲהָ לְמִימַר עַלֹּו אָחִי
יוֹסֵף וְשַׁפֵּר בְּעֵינַי פְּרַעֲהָ וּבְעֵינַי עֲבָדוּהִי:

(יז) יַעֲשֶׂה פְרַעֲהָ וַיִּפְקֵד וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל הָאָרֶץ וְחָמֵשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשִׁבַע שָׁנַיִם
הַשְּׁבַע: (יז) יַעֲשֶׂה פְרַעֲהָ וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל הָאָרֶץ וְחָמֵשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשִׁבַע שָׁנַיִם
הַשְּׁבַע: (יז) וְאָמַר פְּרַעֲהָ לְיוֹסֵף אָמַר לְאָחִיךָ דָּא עֵיבִידוּ טְעוֹנוֹ יֵת כְּעִירְכּוֹן וְאָזִילוּ אוּבִילוּ לְאָרְעָא דְכְּנָעַן:

(יח) וּקְחוּ אֶת אָבִיכֶם וְאֶת בְּתֻיכֶם וּבְאוּ אֵלַי וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת טוֹב אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְאָכְלוּ אֶת חֲלֵב הָאָרֶץ: (יח) וּקְחוּ אֶת אָבִיכֶם וְאֶת בְּתֻיכֶם וּבְאוּ אֵלַי וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת
טוֹב אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאָכְלוּ אֶת חֲלֵב הָאָרֶץ: (יח) וּדְבַרוּ יֵת אֲבוּכֶם וְיֵת אֲנִשׁ בְּתֻיכֶם וְעוּלוּ לְתַיִן וְאִתְּנוּ
לְכוֹן יֵת טוֹב אֶרְעָא דְמִצְרַיִם וְתִיכְלוֹן יֵת טוֹבָא דְאֶרְעָא:

(יט) וְהָיָה הָאָכֵל לִפְקוּדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבַע שָׁנֵי הָרָעֵב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָן בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְלֹא תִכְרַת הָאָרֶץ בְּרָעֵב: (יט) וְהָיָה הָאָכֵל לִפְקוּדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבַע שָׁנֵי הָרָעֵב אֲשֶׁר
תִּהְיֶינָן בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא תִכְרַת הָאָרֶץ בְּרָעֵב: (יט) וְאִתְּ מְפַקְדָא דָּא עֵיבִידוּ סִיבּוּ לְכוֹן מֶאֶרְעָא
דְּמִצְרַיִם עֵגְלוּ לְטָפְלֵיכֶם וְלַגְּשִׁיכֶם וְתִשְׁלֹן יֵת אֲבוּכֶם וְתִתִּינוּן:

(כ) וְעֵינֵיכֶם אַל תַּחֲסוּ עַל כְּלֵיכֶם כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם לָכֶם הוּא: (כ) וְעֵינֵיכֶם
אַל תַּחֲסוּ עַל כְּלֵיכֶם כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם לָכֶם הוּא: (כ) וְעֵינֵיכֶם לֹא תַחֲסוּ עַל מַנִּיכֶם אָרִי טוֹב
כָּל אֶרְעָא דְמִצְרַיִם דְּלְכוֹן הוּא:

חק לישראל – פרשת מקץ ליל שישי

יאחק – חייב אדם בכבוד אביו יותר מכבוד זקנו לפיכך תלה ביאחק ולא באברהם:

(ב) יעקב יעקב – לשון חיבה:

(ג) אל תירא מרדה מארימה – לפי שהיא מיארה על שנזקק לזאת לחוזה לארץ:

(ד) ואנכי אעלך – הבטיחו להיות נקבר בארץ:

(ו) אשר רכשו בארץ כנען – אצל מה שרכש בפקדן ארם נתן הכל לעשו בשביל חלקו במערת המכפלה אמר נכסי חוזה לארץ אינן כדאי לי וזהו אשר כריתי לי העמיד לו כבורין של זהב וכסף כמין כרי ואמר לו טול את אלו:

(ז) ובנות בניו – סרח בת אשר ויוכבד בת לוי:

נמכר אתה ספרת לה"ר עליו וגרמת לנו לשנאתו:

(כ) וכי הוא מושל – ואשר הוא מושל: ויפג לבו – נחלף לבו והלך מלהאמין לא היה לבו פונה אל הדברים לשון מפיגין טעמן בלשון משנה וכמו (איכה ג) מאין הפוגות (ירמיה מו) וריחו לא נמר מתרגמינן וריחיה לא פג:

(כז) את כל דברי יוסף – סימן מסר להם במה היה עוסק כשפירש ממנו בפרשת עגלה ערופה זהו שנאמר וירא את העגלות אשר שלח יוסף ולא נאמר אשר שלח פרעה: ותחי רוח יעקב – שרתה עליו שכינה שפירשה ממנו:

(כח) רב עוד. – רב לי עוד שמחה וחדוה הואיל ועוד יוסף בני חי:

(ל) בארה שבע – כמו לבאר שבע ה"א בסוף תיבה במקום למ"ד בתחלתה: לאלהי אביו